

APOKALIPTIKUS AUTÓ

Őszintén szólva, szeretett olvasóm,
 tartok attól hogy meghívjalak e vers
 gépházába, amely amennyire világos
 annyira képtelen
 mert itt és most , Szakadék úr és Nemlét herceg,
 rövid pihenő után
 üzembe helyezik,
 az abszurdgyártó gépet,
 a káoszgyártó gépet

Itt vannak, íme: csavarokat tekernek
 láthatatlan dugattyúkat mozgatnak
 és a kortárs történelem kis csigáit
 amíg – nézzétek – a fogaskerekek
 megakadnak, csikorognak
 és a csoda feltámad, „a komédia mozgásba jön!”

Ajaj, a kazánok zúgnak, a belső kerekek
 működtetik a nagy kereket –
 és a semmiből, ködtől nedvesen,
 feltűnik előttünk Babilon

Íme egy ország, ahol sárgarépa és burgonya
 nő a Szent Zsófia arany kupoláján
 íme egy aknamező relikviák tűzével
 hol Arisztophanész békasereget hajt

íme egy isten csalánkastélyban
 férges és hangyák ette glóriával

íme egy elmosódott arcú ólomgyökér
 mely éjjel-nappal sírokat sokszorosít

íme egy szomjúságtól olvadó szökőkút
íme Galilei üstökösöktől sarokba szorítva

4 íme a rozsdával jegyes kés
íme a királynőt szerető bohóc

íme néhány házinyúl egy mítoszban szundikálva
íme egy rövidzárlatba szerelmesedett dugasz

íme luxus angyalok, íme alkohol-csillagok
íme rock and roll-t táncoló középkor

íme szemcsés görgők itt, ezüst szekrények,
gyertyás fiókok
lépcsős tornyok, lépcső nélküli tornyok
csontollók , rózsaszín lencsék, elromlott órák
tucat gombok szakszervezetekbe csoportosulva
játékkockás dobozok, kávédarálók, égők, taplótűz –
minden angyali rendetlenségbe keveredve
változó, kaleidoszkópszerű képekbe,
(ah, mily bolondságok, ah, mily optikai illúziók !)

íme a rothadó piros a díszpávéban
íme a burgonyában növe bölcsek köve

íme a hálóját szövő pók melybe
a menyasszony és a vőlegény bonyolódik

íme egy kerekeken húzott templom
pogány vizigót törzsek által

íme a félhomályban vonuló rezesbanda
melyet egy malomkerék hoz mozgásba

íme a panaszok és könnyek kolostora
íme a tárgyalásokba vont Kárpátok

És végül ím a kötélnek udvarló hajó
valamint te is, szeretett olvasó,
ahogy megjelenysz a tájban
eszélős mechanizmusom csapdájában

Szakadék úr és Nemlét herceg társaságában
akik jelzik hogy jó lenne befejezni ezt a verset, nehogy a túl sok kép
megzavarja a betűk és rejtélyes számok
apokaliptikus Gépének rendszerét

5

EZÜST ÉS FÉLÁRNYÉK

Lesz egy nap, amikor bejutsz a tükör mögötti térbe, hol a
választóvonal vékonyabb
mint a pára
– Íme, mondom neked, a klisé, melybe belenyomódott a lét
negatívja
Olyan lesz, mintha csak
elmennél metafizika órára
Az élet fűben maradt periféria lesz
a hiányosságokba és a boldogságba
belerészegedettek világában
Ott leszel a pokol tornácán, mint egy ismeretlen váróteremben.
Szürcsölsz a kávédat, várakozva még keveset, amíg lelked
megbarátkozik
egy másik struktúrával
Ezüst lesz és félárnyék, sok ezüst és félárnyék
Alaszka féle mely egyesülni igyekszik egy grafit amerikai
kontinenssel
Az első, amely meglágyul a transzcendensben
szemhéjad lesz,
mely kinyílik odaát határozottan
és elegánsan

6 GODOT-RA VÁRVA

Késő van, és Godot nem jelent meg
És hamarosan leszáll az éj, hamarosan
egy pillangó szárnyainak verdesése egyesíti
a két évezredet
Évszázadokon át vártam, mint egy győztest
mint a Nagy Ígéretet
Évszázadokon át vártam hogy elhozza
nekünk a megoldást, a csodálatos receptet
imádkoztunk érte, nimbuszt szabtuk neki
De késő van , és ő nem mutatkozik
Az anyag elfáradt, az angyal meghalt ,
a szél megöregedett
minden dolog mögött látható
a csontváz, a modell
Előbb-utóbb el kell jönnie,
mondogattuk. Minden kulcs nála van, nem teheti meg velünk,
hogymeg nem értésben és alázatban hagy
minket elpusztulni
A boldogságunk kódját csak ő birtokolja
csak ő tudja megnyitni a ketreceket melyekből
kirepülhetnek a fehér és zöld és kék
madarak csak o hozhatja el nekünk a Szent Grál
okkult italát
De hiába. Az anyag elfáradt,
a szél megöregedett,
a réten véres füvet legelnek a lovak
Azt mondják, hogy valaki látta a város
szélén
egy kocsmában, részegen, nádból font ágyon elnyúlva
Mások azt állítják, hogy eladta a Kódot
ezer drachmáért, és mások azt állítják,
hogymeg Godot régóta halott
vagy inkább soha nem is létezett
Évszázadokon át vártam,

mint a Nagy Ígéretet
mint a paradicsom ügynökét
Egész életemben mindennapi krumpli adagomat ettem
a csodálatos receptre várva
tisztelőre tüzeket gyűjtöttem
ezüsttrombitákba fújtam
De íme eljött az este. Hamarosan
megjelenik egy Fekete Lepke ,
és egyetlen szárnycsapással
egyesíti a két évezredet

(Fordította: Balázs F. Attila)

